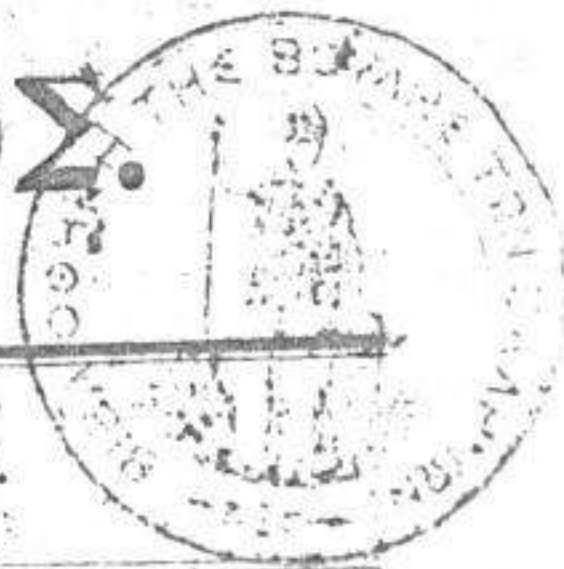

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 23 ΙΟΥΝΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ Γ' ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

(Έκ του κώδικος των ψηφισμάτων Αριθ. Ι')

Ἡ Ἐθνικὴ Γ'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις
Θεωρήσασα τὸ ὑπ' Αριθ. Ν'. ψήφισμα τῆς ἐν
Ἀστρεὶ Β'. ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' Αριθ. ΙΓ'. νόμον τῆς Β'. περιόδου.

Θεωρήσασα ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολον εἰς τὰς πα-
ρούσας περιστάσεις νὰ ἐμῶν οὗτος ὁ νόμος εἰς ἐνέρ-
γειαν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν· καὶ

Γνωρίζουσα ὅτι εἶναι ἐπ' ἀνάγκης μὲ ὅλον ταῦτα νὰ
μὴ μένωσιν ἀτιμώρητοι, ὅσοι ὑποπίπτουν εἰς ἐγκλήματα,
ψήφισε·

Α'. Διορίζεται προσωρινῶς ἐν κεντρικὸν ἐγκληματικὸν
δικαστήριον, συγκείμενον ἀπὸ πέντε μέλη, ἐκλεγόμε-
να παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως, καὶ
διατρίβον ὅπου καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ.

Β'. Κρίνει ὅλα τὰ ἐγκλήματα κατὰ τὸ ἀπάνθισμα
τῶν ἐγκληματικῶν, τὸ ἐπικυρωθὲν διὰ τοῦ ΜΓ'.
ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀστρεὶ Β'. ἐθνικῆς Συνελεύσε-
ως, καὶ κατὰ τοὺς Βασιλευσιν νόμους.

Γ'. Αἱ ἀποφάσεις του εἶναι ἀνέκκλητοι.

Δ'. Ἀπαιτεῖται ὥστε ὅλα τὰ μέλη του νὰ ᾔναι παρόντα.

Ε'. Αἱ ἀποφάσεις του γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.

ΣΤ'. Τὴν ἑλλειψιν ἐνὸς ἢ πλειόνων μελῶν ἀναπλη-
ροῖ δι' ἐκλογῆς ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως.

Ζ'. Ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ προέδρου.

Η'. Ἐχει γραμματέα, ὅστις προσωπογράφεται εἰς
ὅλας τὰς ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου.

Θ'. Ἐχει καὶ σφραγίδα, τῆς ὁποίας τὸ ἔμβλημα
εἶναι ἡ Ἀθηνᾶ μὲ περιγχαρῆν, " Προσωρινὸν
ἐγκληματικὸν δικαστήριον. "

Κ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώ-
δικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ
τοῦ τύπου.

Ἡ 16 Ἀπριλίου 1826 ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως

Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Α. Παπαδόπουλος.

(Έκ του κώδικος τῶν ψηφισμάτων Αριθ. ΙΑ')

Ἡ Ἐθνικὴ Γ'. τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις
Θεωρήσασα τὸ ὑπ' Αριθ. ΜΑ'. ψήφισμα τῆς ἐν
Ἀστρεὶ ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐκδοθὲν τὴν 16 Ἀπρι-
λίου 1823,

ψήφισε·

Α'. Τὸ διαληφθὲν ψήφισμα τῆς ἐν Ἀστρεὶ ἐθνικῆς
Συνελεύσεως ἐπικυροῦται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν.

Β'. Τὰ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου 1823, ἀπὸ τῆς ἐ-
ποχῆς δηλονότι τοῦ ψηφίσματος, ἕως τῆς σήμε-
ρον ἀποδεδειγμένα πραγματικὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημιώ-
σεις τῶν τριῶν θαλασσιῶν νήσων, θεωρηθέντα καὶ
ἐπεξεργασθέντα παρὰ τῆς Διοικήσεως, νὰ ἀναγνω-
ρίζωνται ὡς χρέος κοινὸν τοῦ ἔθνους.

Γ'. Χρεωστεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις, νὰ βραβεύσῃ
τοὺς φανερῶς ἀριστεύσαντας ὑπὲρ πατρίδος ναυ-
άρχους καὶ καπιτανέους, ὡς καὶ τοὺς ὀπλαρχη-
γούς καὶ σιγατηγούς τῆς ξηρᾶς, μὲ ἀνταξίας ἀ-
μοιβάς.

Δ'. Τὸ παρὸν ψήφισμα νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώ-
δικα τῶν ψηφισμάτων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ
τύπου.

Ἡ 16 Ἀπριλίου 1826 ἐν Ἐπιδαύρῳ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως
Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Α. Παπαδόπουλος.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος
δηλοποιεῖ

"Ὅτι· Ἐπειδὴ τὰ μεγάλα καὶ οὐσιώδη συμφέροντα
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τῶν ὁποίων τὴν διεύθυνσιν ἐ-
πεφορτίσθη παρὰ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπαιτοῦσι
καὶ σκέψιν ὥριμον μετ' ἡσυχίας, καὶ ἐνέργειαν δρα-
στήριον μετὰ συνεχείας.

Ἐπειδὴ ἡ εἰς Ναύπλιον ὑπὲρ τὸ δέον συρροὴ τῶν
στρατευμάτων, καὶ τὰ δυσαικονόμητα ἀλλεπαλληλα
ζητήματά των, δὲν εἶδαν εἰς τὴν Διοίκησιν τὸν ἀ-

αιτούμενον καιρῷ, καὶ τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὰς σκέψεις ἐργασίας τῆς ἡσυχίας.

Ἡ Διοίκησις μετέβη καὶ συνεκεντρίσθη εἰς τὸ ἀντικρυ τοῦ Ναυπλίου Μπεῦρτζι, ὅπου θέλει ἐξακολουθεῖ τὴν συνέχειαν τῶν συνεδριάσεών της.

Ἐν τῷ μεταξύ αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ τῆς ἐπικρατίας, καὶ μερικωτέρως τοῦ Ναυπλίου, ὀφείλου ν' ἀκολουθήσουν ἀνευ διακοπῆς τὴν σειρὰν τῶν δημοσίων ἑργασιῶν των, καθ' ὅσον ἀποδεδέχονται εἰς τὴν συνηρησιν τῶν καθεστώτων, καὶ εἰς τὴν κοινὴν καὶ μετὰ ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Διατάσσονται δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ Ναυπλίῳ ὀπλοφόροι καὶ λοιποὶ, σεβόμενοι τὰ καθεστῶτα, νὰ φυλάσσωσι καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὴν εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν τῆς πόλεως.

Τῇ 16 Ἰουνίου 1826, ἐν Μπουρτζίῳ.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀνδρέας Ζαήμης.

Π. Μαυρομιχάλης.

Ἀναγνώστης Δελιγιάννης.

Γεώργιος Σισίνης.

Δ. Τζαμαδός.

Ἀνδρέας Χ. Ἀναργύρου.

Σ. Τρικούπης.

Ἰωάννης Βλάχος.

Παναγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Κ. Ζωγράφος.

(Τ. Σ.) Ὅτι ἴσων τῷ πρωτοτύπῳ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Κ. Ζωγράφος.

Ἐγχαῖριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Σύρας 15 Ἰουνίου.

Σήμερον ἔφθασε πλοῖον ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἀναχωρήσαν ἐκεῖθεν τὴν τετάρτην τοῦ τρέχοντος μηνός, καὶ μᾶς κοινολοεῖ, ὅτι διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Νιζαμι-δζεβιδίου (τακτικοῦ στρατιωτικοῦ σώματος) μετεβλήθη τὸ πᾶν εἰς ἀνωμαλίαν, καὶ ἀταξίαν, καὶ ὅτι τὸ πλοῖον, ἂν δὲν ἐπυρολάμβανε νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὰ ἀναγκαῖα διαβατήρια, δὲν ἤθελε δυνηθῇ πλεον ν' ἀναχωρήσῃ· καθότι τὰ γραφεῖα τῶν πρέσβων ἦσαν κλεισμένα. Ἐν ᾧ δὲ αὐτὸ ἐξέπλεεν, ἤκουεν ἀκαταπαύστως κρότους κανονίων, καὶ ἔβλεπε πολλὰ μέρη τῆς πόλεως πυρπολούμενα. Τέλος πάντων φθάσαν εἰς Χίον ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τῆς δεκάτης, ὅτε ἦλθε καὶ ἄλλο πλοῖον, ἀναχωρήσαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἐξόμην. Τὸ πλοῖον τοῦτο ἐκοινοποίησεν ὅτι ὁ πόλεμος μεταξύ τῶν γενιτζάρων, καὶ τῶν σουλτανικῶν ἐξηκολούθει πεισματικώτατα· ὅτι εἶχον φανερωθῇ ἐκατέ-

ρωθεν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα χιλιάδας ἀνθρώπων, καὶ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως ἀπετεφράθησαν. Πολλοὶ νομίζουσι πιθανὸν ὅτι θέλει μετακληθῇ καὶ ὁ Βυζαντινὸς στόλος παρὰ τοῦ σουλτάνου, καὶ, ἐὰν τοῦτο γενῇ, δὲν εἶναι ἀμφισβολία καμμία ὅτι εἰ ἐν αὐτῷ ναῦται, τοὺς ὁποίους ἡ βία μόνη κρατεῖ, εὐρίσκοντες ἀρμόδιον καιρὸν θέλουσι λειψωτακτῆσαι. . . . Κατὰ τὸ λέγειν τοῦ κυβερνήτου τοῦ διαληφθέντος πλοίου εἶναι δισκόλον νὰ μᾶς ἔλθωσι διὰ τάχους εἰδήσεις κατ' εὐθείαν, καὶ ἀναμένουμεν ἀνυπομονῶς τὴν βεβαίωσιν διὰ Σμύρνης.

Ἐκ Ναυπλίου 20 Ἰουνίου.

Ἡ ἀνωτέρω εἰδήσις βεβαιῶται καὶ διὰ τῶν ἐξετάσεων Ἰονικοῦ πλοίου, τὸ ὅποιον εὐρίσκετο πρὸ ὀκτὲ ἡμερῶν εἰς τὸν Τζεσμὲν, ἀντικρυ τῆς Χίου. Κατὰ τὴν διήγησιν τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου τούτου ὁ πόλεμος ἐγένετο τέσσαρας ἡμέρας κατὰ συνέχειαν διὰ πυροβολισμοῦ κανονίων εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ πλατείας τῆς πόλεως, καὶ ἐφονεύθησαν ἐκατέρωθεν ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνθρώπων. Τὴν πέμπτην ἡμέραν εἶχε παύσει προσωρινῶς ὁ πυροβολισμός· ἐκάτερον ὅμως τῶν διαμαχομένων μερῶν ἦτον εἰς παράταξιν, καὶ μετεκάλει καὶ ἄλλοις συναγωνιστάς. Εἰς τὸν Τζεσμὲν ἐγένετο σύναξις Ἀσιατικῶν στρατευμάτων, καὶ ἐμπυδίζοντο ὅλα τὰ πλοῖα. Ἐλέγετο ὅτι ὁ σκοπὸς ἦτον νὰ ἐκστρατεύσωσι κατὰ τῆς Σάμου· ἀλλ' ἐσχάτως ἔπαυσεν ἡ σύναξις τῶν στρατευμάτων εἰς τὸν Τζεσμὲν, καὶ διεδόθη λόγος, ὅτι ὁ Γιουσούφ-πασσᾶς τῆς Χίου ἐζήτησε, νὰ συναχθῶσιν ἄλλοις τὰ στρατεύματα, ὑποπτεύων μήπως γενῶσιν ἀποβάσεις μερικαὶ εἰς τὴν Χίον, καὶ ἀνανεωθῶσιν αἱ παλαιαὶ σκηναὶ ἐπὶ τῆς δυστυχούς, καὶ σχεδὸν ἐρήμου ἐκείνης νήσου. Ὅσοι σκέπτονται ὀρθότροπον, νομίζουν, ὅτι τὸ ἀληθὲς ἐμπόδιον τῆς συνάξεως τῶν στρατευμάτων εἰς τὸν Τζεσμὲν δὲν εἶναι ἡ φιλανθρωπία τοῦ Γιουσούφ-πασσᾶ, ἀλλ' αἱ ταραχαὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡμεῖς δὲ ἀκολουθοῦντες τὸ σύστημά μας δὲν βεβαιῶμεν ὅλα τὰ περιστατικὰ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν συμβάσεως ταραχῆς, πρὶν λάβωμεν καὶ ἄλλας πληροφορίας ἐπισημοτέρας· ὅτι ὅμως ἀδιστακτῶς πιστεύομεν εἶναι, ὅτι ἡ ταραχὴ συνέβη, καὶ ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεως τακτικοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Τουρκίαν ἔλαβε τὴν τύχην, τὴν ὁποίαν ἀπῆντησε καὶ ἄλλοτε, δηλαδὴ ἐγέννησε τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Ὅποιος γνωρίζει εἰς ποίαν ἀκμὴν ἔφθασεν ἡ σύστασις τοῦ τακτικοῦ ἐπὶ Σελίμη τοῦ Γ', καὶ πῶς διὰ μιᾶς ἐσκορπίσθη, ὅπως ἡμπορεῖ βεβαίως νὰ ἐλπίσῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν πρόδοί του εἰς τὴν Τουρκίαν, οὐδὲ θαυμάζει διὰ τὴν ὁποίαν ἀπῆντησεν ἡδὴ ἐναντιότητά ἐκ μέρους τῶν γενιτζάρων. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς τῶν προλαβόντων παραδειγμάτων, ὁποῖος ἐγνώρισε καλὰ τὴν θέσιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ πολιτεύματος, ἢ, μᾶλλον εἰπεῖν, τῆς Μουσουλμανικῆς Δεσποτίας, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐλπίσῃ ποτὲ τὴν εἰσαγωγὴν ὁποιοῦνδήποτε νεωτερισμοῦ, ὅπως αὐ-

μεταβολῆς ἀφελίμεν. Πᾶσα ἰδέα νεωτερισμοῦ εἶναι ἐναντία τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀληθοῦς Μουσουλμάνου, ἐναντία τῶν δογμάτων, τὰ ὅποια αὐτὸς πρεσβεύει, ἐναντία τοῦ Ὀθωμανικοῦ πολιτεύματος, τὸ ὅποιον δὲν ἀποδέχεται ὅ,τι δὲν ἔγινε καὶ ἄλλοτε. Ὅσakis προβάλλει εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν κυδέρησιν νὰ ἐκδώσῃ ὅρισμ[ον] [φερμάν] περὶ ὁποιασδήποτε ὑποθέσεως, ὁποῦσιν σημαντικῆς, ἢ νεοφανοῦς, τὸ πρῶτον ἔργον τοῦ πουργοῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἡ ὑπόθεσις ἀνάγεται, εἶναι νὰ πέμψῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ πρωτόκωλον, καὶ νὰ ζητήσῃ, ἐὰν ἐξεδόθησαν ἄλλοτε ὅρισμ[ο]ς ἢ ὅρισμ[ο]ς περὶ ἐμοίας ὑποθέσεως, καὶ κατὰ ποῖον τρόπον ἐξεδόθησαν. Ἐὰν ὁ πρωτοκωλιστὴς σημειώσῃ εἰς τὸ πρωτόκωλον τὸ κείμενον ἄλλων ὀρισμῶν, τότε μόνον ἡ ὑπόθεσις ἔμπορεῖ νὰ ἐνεργηθῇ· ἐὰν δὲ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ πρωτόκωλον δὲν εὑρεθῇ ἄλλος προλαβὼν ὀρισμ[ο]ς παρεμοίας ὑποθέσεως, τοῦτο ἀρκεῖ, διὰ νὰ εἶναι ἀπαράδεκτος διὰ πάντες ἡ ἀναφορὰ, ὅσιν ὀρθὰ, ὅσον ἐπιφέλῃ καὶ ἂν ὡς τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα. Ἀλλ' εἰς τὴν σύστασιν τοῦ τακτικοῦ δὲν πρόκειται μόνον λόγος νεωτερισμοῦ· τοῦλάχιστον Σελίμ ὁ Γ'. δι' ὅσων ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς συστάσεώς του ἔδωκεν ἀφορμὴν, διὰ νὰ ἀνανεῦται ἡ πρότασις, μ' ὅλον ὅτι ἐπὶ Μουσταφᾶ τοῦ Δ'. διὰ δημοσίων ἀγῶν ἀπηγορεύθη καὶ τοῦτο. Ἡ σύστασις τοῦ τακτικοῦ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεώς της ἀντιβαίνει εἰς τὰ συμφέροντα τῆς ἀταξίας, τὰ ὅποια εἶναι καὶ συμφέροντα τῶν γενιτζάρων. Ἐὰν συστήθῃ τακτικὴ δύναμις εἰς τὴν Τουρκίαν, ὁ γενιτζαρος θέλει στερηθῇ βαθμὴν τὸ πηλαυῖ του, ἡ θέλει καταδικασθῇ νὰ τὸ τράγῃ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου του, καὶ ἔχει ὡς τώρα ἐξαπλωμένος εἰς τὸν σοφᾶν του. Ὁ γενιτζαρος (καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι οἱ περισσότεροι Τούρκοι εἶναι καταγεγραμμένοι εἰς τὰ διάφορα τάγματα τῶν γενιτζάρων) θέλει ὑποχρεωθῇ ἐντὸς ὀλίγου νὰ γενῇ τακτικὸς στρατιώτης, δηλαδὴ νὰ ἐκστρατεύῃ ὅπου, ὅτε καὶ ὅπως τὸν προστάζει ὁ σουλτάνος, καὶ ἔχει ὅπου, ὅτε καὶ ὅπως θέλει αὐτό. Ὁ γενιτζαρος, ἐν ᾧ τώρα πάντες ἀπελαμβάνει, χωρὶς πετὲ νὰ συνεισφέρῃ τι εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον, θέλει χάσῃ τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ θέλει ὑποχρεωθῇ νὰ διδῇ. Ὅλα αὐτὰ δὲν συμφέρουν εἰς τὸν γενιτζαρον, δηλαδὴ δὲν συμφέρουν εἰς τὸ μέγα μέρος τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ, ἢ, ὀρθότερον εἰπεῖν, τοῦ Τουρκικοῦ ὄχλου· διότι δὲν ἠξεύρομεν τί ἄλλο παρὰ ὄχλος εἶναι ὅλοι οἱ Τούρκοι ἀπὸ τοῦ πρῶτου, μέχρι τοῦ ἐσχάτου. Ὅταν λοιπὸν ὁ ὄχλος αὐτὸς βοηθῇται καὶ ἀπὸ τῶν προλήψεων, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῆς θρησκείας, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρχῶν τῆς δεσποτικῆς διοικήσεώς του, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θέλει ὑποχρεωθῇ ἀπὸ ὀλίγων τινῶν, οἱ ὅποιοι ἐννοοῦν ἴσως τὴν ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος παρεχομένην ἀφέλειαν, ἐὰν καὶ οὕτως τὴν ἐννοοῦν καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν, καὶ ἐὰν ἡ δεισιδαιμονία δὲν κάμνη καὶ αὐτοὺς νὰ κλονίζονται εἰς τὴν ἀπόφασίν των; Πολλοὶ

ἀπατῶνται συγκρίνοντας τοὺς γενιτζάρους μὲ τοὺς στεγλίτζας, καὶ ἐλπίζοντες ὅτι καὶ ὁ σουλτάνος ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ ὅ,τι ἔκαμεν ὁ μέγας Πέτρος· ἀλλ' εἶναι δίκαιον νὰ παρατηρηθῇ πρῶτον ἡ διαφορὰ μεταξὺ χριστιανικῆς θρησκείας, καὶ τῆς τοῦ Μωάμεθ. Ὁ δεισιδαίμων χριστιανὸς βλάπτει ἐνίοτε τὴν ἀνθρώπινον κοινωνίαν· ὁ δεισιδαίμων Μωαμεθανὸς χωρίζεται διόλου ἐξ αὐτῆς, καὶ ἐμβαίνει εἰς ἄλλην ἀλόγων ζῶων. Ἐπειτα ποία εἶναι ἡ σύγκρισις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στεγλιτζίων, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γενιτζάρων; Ἐφευρέθησαν μερικαὶ χιλιάδες ἀνθρώπων διὰ τὸ συμφέρον παμπόλλων μυριάδων λαοῦ. Εἰς τὴν Τουρκίαν εἶναι ἀνάγκη νὰ φονευθῶσι μυλλιῶνια ἀνθρώπων, καὶ διὰ τὸ συμφέρον ποίου, ἢ πόσων; Ὅ,τι μᾶς φαίνεται παράδοξον εἶναι ὅτι, πολλοὶ τῶν σοφῶν Εὐρωπαίων ἀπατῶνται ἀκόμη εἰς τὰς περὶ Τουρκίας, καὶ περὶ Τούρκων σκέψεις των, νομίζοντες, ἂν ἔχι εὐκατόσθωτον, οὔτε ἀδύνατον ὅμως τὸ νὰ λάβωσι μεταβολὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὰ πράγματα τῆς Τουρκίας, καὶ νὰ εἰσαχθῇ τακτικώτερον σύστημα εἰς τὴν κυδέρησίν της, τὸ ὅποιον θέλει τὴν ἐνισχύσει βαθμὴν, καὶ θέλει τὴν καταστήσει χρήσιμον εἰς τὸν σκοπὸν τῆς πολιτικῆς ἀντιζυγίας τῶν δυνάμεων τῆς Εὐρώπης. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι δὲν ἀπατώμεθα συγκρίνοντας τὴν Τουρκίαν μὲ μίαν μεγάλην οἰκοδομήν, σεσθρωμένην ὅμως, καὶ τῆς ὁποίας ἡ πτώσις εἶναι ἀφευκτος, διότι οἱ κύριοι αὐτῆς δὲν ἐτόλμησαν, ἢ τολμήσαντες δὲν ἐδυνήθησαν, ἔχει νὰ κάμωσι τὰς κατὰ διαφόρους περιόδους ἀναγκαίας ἐπισκευὰς, ἀλλ' οὐδὲ μίαν κεραμίδα κἂν νὰ προσθέσωσιν ἢ νὰ μετασαλεύσωσιν ἐπὶ τοῦ δώματός της.

Τὸ μέσον τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον βελτιώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἄλλο δὲν εἶναι, ὡς γνωστὸν, εἰμὴ ἡ διδασκαλία. Ὁ ἄνθρωπος διδασκόμενος παιδεύεται, καὶ παιδεύόμενος βελτιοῦται καὶ τελειοῦται. Ἀλλ' ἡ διδασκαλία δὲν διαδίδεται καὶ μεταδίδεται καὶ εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον εἰς περισσοτέρους, εἰμὴ διὰ τῶν σχολείων. Οἱ Ἕλληνες γνωρίζοντες τοῦτο, καὶ μεταξὺ τῶσων θορύβων καὶ ταραχῶν, καὶ ταραχῶν ποτὲ μὲν ὀλεθριωτάτου ἐξ ἡδὴ ἔτη, δὲν ἔλειψαν οἱ δυστυχεῖς ἐν τῇ μεταξὺ ἀπὸ τοῦ νὰ φροντίσωσι καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς παιδείσεως τῆς νεολαίας, τῶν χρηστῶν τῆς πατρίδος ἐλπίδων· καὶ εἰς πολλὰ μέρη τὰ ὅποισιν ἡσυχώτερα, ὡς εἰς Ἀθήνας, εἰς πόλιν τοῦ Αἰγαίου πελάγους νήσους, εἰς Ναύπλιον, εἰς Ὑδραν ἐυστάθησαν σχολεῖα κατὰ τὴν Λαγκαστρινὴν ἢ ἀλληλοδιδασκτικὴν λεγομένην μέθοδον, ὡς τὰ προχειρότερα, ἀναγκαϊότερα, καὶ οἰκονομικώτερα. Ἡ Σ. τῆς Ἑλλάδος Διοίκησις ἐδιώρισε μάλιστα πρὸ πολλοῦ καὶ ἔφερον τῆς παιδείας, καὶ τῆς ἠθικῆς ἀνατροφῆς τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας· διότι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπεδέχθη τὸν μέγαν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἀγωνίζεται ἐξ ἡδὴ ἔτη, ἔχει μόνον διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἐκ τῆς ἀποανθρώπου καὶ σκληροτάτης Τουρ-

ικῆς δουλείας, καὶ νὰ συγκαταταχῇ καὶ αὐτὸ πάλιν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ βελτιωθῇ ἠθικῶς, νὰ ἀνθρωπισθῇ, νὰ ἔμῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνθρώπων· διότι αἱ μυριοδάρδαροι Μουσουλμάνοι, εἴτε ἀφ' ἑαυτῶν κινούμενοι, εἴτε παρ' ἄλλων πορωτέρων ἀκριδῶν φίλων των διδασκόμενοι, ἐμεταχειρίσθησαν ὅλους τοὺς τρόπους, ὅλα τὰ μέσα, νὰ μεταβάλωσι τοὺς δυστυχεῖς Ἕλληνας καὶ ἐξ ἀνθρώπων λογικῶν εἰς ἄλογα ζῶα, διὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ προνήσῃ ποτε ἐλευθερίαν, ἀλλὰ νὰ ᾔναι πάντοτε ἀνδράποδα ἀληθινῶν τρώντι ἀνδραποδῶν. Πλὴν ἄλλαι ἦσαν βουλαι αὐτῶν, καὶ ἄλλαι αἱ τῆς Θεῆας Προνοίας.

Ἐκτὸς δὲ τῶν ῥηθέντων ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων, ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δύο ἄλλα καταστήματα, τὸν ἀνθρωπισμὸν καὶ φωτισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας σκοπὸν ἔχοντα καὶ αὐτὰ, ἡ ἐν Ἀθήναις Φιλόμουσος Ἑταιρεία, καὶ ἡ ἐν Ναυπλίῳ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία. Ἡ πρώτη ἐσυστάθη ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς ἀκόμη τυραννίας· ἡ ναγκάσθη ἔπειτα νὰ παύσῃ πρὸς καιρὸν, καὶ πάλιν ἀνέλαβε τὰς ἐργασίας της. Περὶ αὐτῆς ὡμιλήσαμεν καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα, Ἀριθ. 5 καὶ 14. Ἡ δευτέρα ἐσυστάθη πρὸ δύο ἡδὴ χρόνων, σκοπὸν ἔχουσα τὴν περίβαλψιν τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν, καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὀρφανῶν καὶ ἀπόρων νέων· ἀντικείμενα τρώντι φιλόφροντα καὶ θεοφιλῆ· ἀλλὰ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαίων εἰς τοῦτο μέσων μὴ δυνηθεῖσα ἡ ἑταιρεία νὰ ἐκτελέσῃ διὰ μιᾶς καὶ κατὰ τὴν εὐχὴν της καὶ τὰ δύο ταῦτα ἀντικείμενα, ἡναγκάσθη ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Αὐγούστου τοῦ 1824 συστάσεώς της ἕως περὶ τὰ μέσα τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους νὰ περιορισθῇ καὶ ἐνασχοληθῇ εἰς μόνον τὸ πρῶτον ἀντικείμενον, καὶ εἰς τοῦτο ἐστύτηεν ἴδιον αὐτῆς νοσοκομεῖον· ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐνέκρινεν ἡ ἑταιρεία διὰ τοὺς ὁποίους φέρει λόγους, Ἰδ. Γεν. Ἐφημ. Ἀριθ. 56., νὰ παύσῃ τὸ νοσοκομεῖον, καὶ νὰ συστήτῃ αὐτὸ εἰς Ναύπλιον σχολεῖον κατὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον, τὸ ὅποιον καὶ ἐτύστησε· καὶ ἐπειδὴ εὐτύχητε νὰ εὐρῇ καὶ ἀξιόλογον τρώντι διδάσκαλον, τὸν Κύριον Γεώργιον Κωνσταντίνου, τὸ σχολεῖον αὐτὸ προκόπτει κατὰ τὴν εὐχὴν καὶ τῆς ἑταιρείας, καὶ ὅλων τῶν φιλανθρώπων.

Ἡ Φιλανθρωπικὴ ἑταιρεία ἤθελε συστήσῃ καὶ ἄλλα τοιαῦτα σχολεῖα διὰ τοὺς ὀρφανούς καὶ ἀπόρους νέους (καὶ τοιοῦτοι εἶναι τὴν σήμερον ἐκ τῶν πολιτικῶν περιστάσεων τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας εἰς τὴν χερσόνησον καὶ στερεάν Ἑλλάδα), ἔαν εἶχεν ἱκανότερον καὶ σταθερώτερον πόρον· ἀλλ' ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ τὴν κάμνει νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ ἐκτελέσῃ καὶ μακρότερα τὰ φιλανθρωπὰ της σχέδια· ἐλπίζει ὅμως εἰς τὴν φιλανθρωπίαν, καὶ εἰς τὴν φιλόπτωχον διάθεσιν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς

Ἑλλάδος ὁμογενῶν, ὅταν καὶ τῶν ἀλλογενῶν, νὰ ἀποκτήσῃ πλουσιώτερον καὶ σταθερώτερον πόρον, διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ σχέδιά της κατὰ τὴν εὐχὴν της.

Εὐχαρίστως ἐκδίδομεν ἐνταῦθα καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν 23 Μαΐου συγκροτηθείσης γενικῆς συνελεύσεως αὐτῆς τῆς Φ. ἑταιρείας.

Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία.

Τὴν 23 Μαΐου συνεκροτήθη γενικὴ τῆς Φ. Ἑ. συνέλευσις εἰς τὸ σχολεῖον αὐτῆς, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῶν τελευταίων πέντε συνελεύσεων τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τῆς ὑπ' Ἀριθ. 17 ἐδωπορήσεώς της, ἐν ἣ ἐκλέτεται τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας παύσονται τὸ νοσοκομεῖον ἐτύστησε τὸ σχολεῖον τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μεθόδου, καὶ τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐπρωάδευσε κατ' εὐχὴν, ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, Κύριος Γεώργιος Γλαζάκης, ἐζήτησε τὴν πρᾶξίν του. Ὁ Κ. Γ. Γεννάδιος ἔδωκε γνώμην, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δοθῇ ἡ παραίτησις πρὸ τῆς προθεσμίας, ἥτις εἶναι μετὰ δύο ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς· καθότι τοῦτο ἀντισταίνει εἰς τὸν § Ζ' τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἑταιρείας. Ὁ πρόεδρος ἐπανέλαβεν αὐτὸν ἐπιμόνως τὴν παραίτησίν του, ἥτις καὶ ἐγένεε τελευταῖον δεκτὴ.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις ἐπρόσφερεν εὐχαριστίας εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλον, τὰ ὅποια κατέβαλε διὰ τὰς προόδους τῆς ἑταιρείας, καὶ διὰ τὴν σύστασιν τοῦ σχολείου κ.λ. Εἶτα ἐκλέχθη πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ὁ Κύριος Ἐδουάρδος Μάσσων, καὶ γραμματεὺς ὁ Κ. Ν. Φλογαίτης. Μετὰ ταῦτα συγκατηρήθησεν ἡ συνέλευσις εἰς τὰ μέλη τῆς ἑταιρείας τὸν Κ. Γ. Γεννάδιον, ὡς ἄνδρα δυνάμενον νὰ ὠφελήτῃ διὰ τῆς παιδείας του τὴν ἑταιρείαν.

Ἐγένετο λόγος περὶ ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς νέας ἐπιτροπῆς, τοῦ γραμματέως, τοῦ ταμίου, καὶ τῶν ἀποθηκαρίων· καὶ ὁμοθυμῶς ἐκλέχθησαν ὁ σεβασμότητος παλαιὸν Πατρὸν, Κ. Γερμανὸς, καὶ οἱ Κύριοι Ἐδουάρδος Μάσσων, Σπυρίδων Καλογερόπουλος, Ἀντώνιος Τζούνης, Γ. Μ. Ἀντωνόπουλος, Διονύσιος Ὀρφανὸς, καὶ Γ. Γεννάδιος· πρόεδρος δὲ αὐτῆς ἐκλέχθη κατὰ τὸν § Ε' τοῦ ὀργανισμοῦ ὁ σεβασμότητος Π. Πατρὸν, Κ. Γερμανός· γραμματεὺς δὲ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Κ. Ν. Φλογαίτης· ταμίας, ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Δελιγιάννης· καὶ ἀποθηκάριοι οἱ Κύριοι Γ. Σπυρίδωνος, καὶ Κωνσταντῖνος Λήμκος.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀποφατίσθη νὰ ᾔναι ἑξαμηνιαία.

Ἐν τέλει ἡ προλαβούσα ἐπιτροπὴ ἐζήτησε συγνώμην, ἂν κατὰ τι ἔλλειψεν· ἡ δὲ γενικὴ συνέλευσις ἐπενέλαβε τὰς πρὸς αὐτὴν εὐχαριστίας της, καὶ αὐτὴ διελύθη ἡ συνέλευσις.